

VI

AD TITIVM SEPTIMIVM

Strophe Sapphica

Septimī, Gādēs aditūre mēcum, et
Cantabrum indoctum iuga ferre nostra, et
Barbarās Syrtēs, ubi Maura semper
Aestuat unda :

Tībur Argēō positum colōnō
Sīt meae sēdēs utinam senectae ;
Sīt modus lassō maris et viārum
Mīlitiaeque :

Vnde, sī Parcae prohibent inīquae,
Dulce pellītīs ovibus Galaesī
Flūmen, et rēgnāta petam Lacōnī
Rūra Phalanthō.

Ille terrārum mihi praeter omnēs
Angulus rīdet^t, ubi nōn Hymēttō
Mella dēcēdunt, viridīque certat
Bāca Venāfrō :

Vēr ubī longum tepidāsque praebet
Iuppiter brūmās, et amīcus Aulōn
Fertilī Bacchō minimum Falernīs
Invidet ūvīs.

Ille tē mēcum locus et beātae
Postulant arcēs ; ibi tū calentem
Dēbitā spargēs lacrimā favillam
Vātis amīcī.